

er et æret Medlem, der har rettet det Spørgsmaal til mig, hvorledes det hænger sammen med Underlægernes Lønning, og jeg skal da gøre opmærksom paa, at Lønningslovens § 22 fastsætter, at Underlægerne ikke lønnes under deres første Uddannelse. Det er i Kraft deraf, at de ikke saa noget, og Grunden er ganske simpelt den, at deres hele Tjenestetid er saa kort og under saa gunstige Vilkaar, at man har ment, det kunde forsvares at lade være at give dem Lønning. Jeg erkender, at det er en Ubemærket, men saaledes er det. De saa i øvrigt Beklædning og Kantonnementsgodtgørelse og anden Godtgørelse, naar de benyttes. — Der blev af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (S. Sørensen) fremsat nogle Bemærkninger vedrørende Arbejdsforholdene paa Geværfabrikken og særlig vedrørende den Pensionkasse, som der er oprettet. Jeg skal i den Henseende tillade mig at gøre opmærksom paa, at denne Pensionkasse er en gammel Institution. Den stammer, hvis jeg ikke tager fejl, fra Halvsjæfberne. Den Gæng blev den ikke approberet af Krigsministeriet, men derimod begrundet ved en Resolution fra Artillerigeneralen. Den er stiftet i 1875, og det hændte saa, at da Forholdene senere i 1880 forandrede sig, og særlig da der af forfælgelige Grunde var mange Arbejdere, som gik bort fra Geværfabrikken, fremtød det det Dnsse hos en Del af dem, om de ikke kunde løses ud af dette Forhold. Dette Spørgsmaal blev taget under Overvejelse, og det blev afgjort derhen, at der blev fastsat bestemte Regler for, naar de kunde træde ud. Tidligere var Reglen den, at det var obligatorisk at være i Kassen, og derfor blev der tilbageholdt 5 Procent af deres Arbejds løn; men nu har dette været Genstand for alvorlige og grundige Forhandlinger, og man har stiftet sig Assistance fra Livsfor sikringsanstaltens Beregner, der er særlig kyndig i saadanne Forhold. Der blev saa fastsat visse bestemte Regler for, naar vedkommende kunde udtræde, og hvad vedkommende saa eventuelt kunde saa. Naar det er blevet bemærket, at vedkommende normalt ikke fik over 65 Procent, er Reglen for Resten den, at vedkommende kun saa 65 Procent, indtil de have været der i 10 Aar, efter den Tid saa de det hele, og Grunden til denne Bestemmelse er den, at denne Kasse ikke er i Stand til uden videre at være en Kasse, hvor man sætter visse Penge ind for efter nogen Tids Forløb at tage dem ud igen. Hensigten med Kassen er jo den at sikre Pension og Understøttelse til Arbejdere, der ere blevne udhygtige til deres Arbejde.

Der vil det ærede Medlem let se, at Dødelighedsforholdene spille en stor Rolle, og som Følge deraf er der en hel Del Risiko der som i enhver Livsfor sikringsanstalt. De ville vistnok vide, at naar man tegner sig i en Livsfor sikringsanstalt for et vist Beløb og udtræder efter nogle Aars Forløb, faar man ikke tilbagebetalt hele Beløbet, som man har indbetalt, men man maa betale noget for den Risiko, For sikringsanstalten har haft i den mellemliggende Tid. Det er Grunden til, at man er gaaet ned til de 65 pCt. I øvrigt ville Dphsninger vedrørende denne Sag selvfølgelig staa til fuld Raadighed for det paa gældende Finansudvalg, som Forslaget maatte blive henvist til. Med Hensyn til den Bgning, der har været Tale om, maa jeg gøre opmærksom paa, at vi der have en udtrykkelig Bestemmelse om, at der med Hensyn til den ikke kan ske nogen Forandring undtagen ved en Generalforsamlings Beslutning. Det vil altsaa sige, at Kassens Interessenter have det hele fuldstændig i deres Magt. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Reis) udtalte sig en hel Del om militære Forhold. Jeg kan ikke andet end sige, at jeg glædede mig over den Velvilje, som disse hans Udtalelser andede for Hærens Underklasser. Jeg ønsker selvfølgelig lige som han at saa deres Vilkaar forbedrede, men jeg tror, at det ærede Medlem ved saa godt som nogen, at naar vi komme frem med Forslag om Lønningsforbedring, selv om det er for Underofficerer, eller med Forslag om Pensjonsforhøjelse for dem, møder det her i Tinget en saa bestemt Modstand, at der ingen Sandhynlighed er for, at noget saadant vil kunne gennemføres. Derimod er der enkelte af de Punter, han omtalte, med Hensyn til hvilke der vistnok kunde gøres noget. Saaledes skal jeg særlig tage under Overvejelse, om man vilholder de Bestemmelser, der ere givne med Hensyn til Stabssergenternes Indkvarteringsforhold. De skulle i Henhold til Loven ordnes paa en saadan Maade, at de kunne saa Officerskvarter, men der kan være Forhold, hvor det ikke er muligt, hvor der er et saa stærkt koncentreret Kantonnement, at man ikke kan gøre det, thi „ultra posse, nemo obligatur“, jeg vil ikke tale Tyst, men maa vel have Lov til at tale Latin; det bethyder i øvrigt: Man kan ikke strække sig videre, end ens Evner naar. Der er imidlertid intet til Hinder for, at man under normale Forhold kan træffe den rette Ordning. Jeg tvivler heller ikke om, at det bør overholde, thi det er i Afdelingernes og den gode Tjenestes Interesse, at man giver dem Officerskvarter. Derimod tvivler